

[Indenrigsministeren]

diskussion – som nogle kalder en formel diskussion, det gør bl.a. fru Birthe Nielsen, og det husker jeg også at hr. Hagen Hagensen var inde på ved førstebehandlingen – at den principielle diskussion optager så meget af tiden, for det er med til at forvride det indtryk, befolkningen får af de opfattelser, vi hver for sig har af de to hospitaler og de to hospitalers fremtid og det nødvendige i at sikre deres fremtid. Alt sammen noget, vi er enige i.

Det, der for mig gør sagen til en principiel sag af ganske stor betydning, er de synspunkter, jeg tidligere har fremført, og jeg vil med stor interesse, når jeg får den nøjagtige gengivelse af, hvad de forskellige ordførere har sagt om disse principielle ting, studere det for at se, om det kan have sin rigtighed, som hr. Hagen Hagensen var inde på på et tidligere tidspunkt, at ministeren simpelt hen har en pligt til at sørge for, at tingene bliver bragt i overensstemmelse med, hvad hr. Hagen Hagensen mener er rigtigt, eller, som hr. Thorndahl var inde på, at ministeren har den politiske, subjektive beføjelse til at beslutte, at de to hospitaler ud fra de synspunkter skal opretholdes. Det vil jeg studere nærmere.

Jeg er ikke tilhænger af den fremgangsmåde, hr. Svend Erik Hovmand anvender over for sundhedsstyrelsen. Sundhedsstyrelsen har afgivet en udtalelse, som sundhedsstyrelsen har ret til at afgive, og som den har pligt til at afgive, når ministeren beder om den af hensyn til folketinget. At den udtalelse så ikke er i overensstemmelse med hr. Svend Erik Hovmands opfattelse, kan efter min bedste overbevisning ikke give anledning til at klandre sundhedsstyrelsen på den temmelig grove måde, som hr. Svend Erik Hovmand gjorde det. Den fremgangsmåde over for embedsmænd, der afgiver en saglig og efter deres mening korrekt udtalelse, som de har pligt til at afgive, den holdning og den behandling af embedsmænd, der handler i overensstemmelse med det, der er deres opfattelse og deres forpligtelse, tjener til at kvæle selvstændige embedsmænd, tjener til at kvæle klare, selvstændige tilkendegivelser over for folketinget. Det synes jeg ikke er nogen særlig hensigtsmæssig og bestemt ikke nogen særlig behagelig fremgangsmåde anvendt i folketingsalen.

I øvrigt vil jeg gerne undlade at beskæftige mig så meget med procedurespørgsmål og de

andre spørgsmål, som vi har talt så meget om tidligere, men sige et par ord om et par ting, der er blevet nævnt i debatten.

Jeg har holdt mig meget nøje underrettet om de forskellige forslag og tanker, der har været fremme, og som har været nævnt undervejs – hvoraf nogle er på vej videre til overordnede vurderinger. Nogle af tankerne er der temmelig udbredt enighed om, andre dele af planerne er der temmelig udbredt uenighed om. Der foregår nu en forberedelse til en overordnet og samlet vurdering beregnet på stillingtagen i hovedstadsrådet. Jeg har haft drøftelser til mange sider, bl.a. med borgmestre og amtsborgmestre i 3 kommuner, der især er berørt af forslaget, og jeg har, som det også fremgår, bl.a. orienteret mig hos sundhedsstyrelsen om deres opfattelse af de tanker og planer, som man arbejder med. Jeg vil gerne referere fra side 7 i den skrivelse, som er tilsendt kommunaludvalget, en skrivelse, som gennem indenrigsministeriet er gået fra sundhedsstyrelsen til kommunaludvalget. Her siger sundhedsstyrelsen:

»I den gennemførte sygehusplanlægning i sygehuskommunerne har det vist sig muligt på hensigtsmæssig måde at indpasse også mindre sygehuse end det for Diakonissestiftelsen og Sankt Lukas Stiftelsen foreslåede i de enkelte sygehuskommuners sygehusvæsen, og det må således understreges, at den foreslåede størrelse for Diakonissestiftelsen og Sankt Lukas Stiftelsen ikke i sig selv vil være en hindring for opretholdelsen af funktionsdygtige sygehusheder ved de to stiftelser. Det skal bemærkes, at en hensigtsmæssig videreførelse af de to hospitaler under alle omstændigheder vil kræve, at deres funktioner indpasses i den samlede planlægning i hovedstadsområdet.«

Det er den mest autoritative og uafhængige udtalelse, indenrigsministeren på nuværende tidspunkt har til sin rådighed. På den baggrund kan jeg ikke under henvisning til, at de tanker, der er fremme på nuværende tidspunkt, er i strid med de overordnede hensyn og er i strid med sygehusplanlægningen og de regelsæt, der gælder for den, sige, at de tanker, der er nævnt her, er ganske uacceptable. Jeg har sundhedsstyrelsens ord for, at det er de efter sundhedsstyrelsens opfattelse ikke.

Men jeg vil gerne understrege, at der jo er en række andre myndigheder, der skal spør-